

10 nhóm và các Ủy ban trong Thượng hội đồng.

Sau đây là tóm tắt về 10 nhóm.

Thanh Quảng sdb (Aleteia)

Chế độ đa thê ở Châu Phi, chức thánh của phụ nữ, quá trình lựa chọn giám mục... Trong Thượng hội đồng vào ngày 2 tháng 10 năm 2024, các nhóm và ủy ban do Đức Phanxicô thành lập sau Thượng hội đồng nhóm họp lần đầu vào tháng 10 năm 2023 trình bày tiến bộ công việc của họ.

Trong số các thông báo chính, nhóm do Bộ Giáo lý Đức tin lãnh đạo cho hay việc truyền chức phó tế cho nữ giới tạm hoãn để tiếp tục tìm hiểu và đào sâu hơn".

Các chủ đề được thảo luận công khai vào ngày đầu tiên liên quan đến các chủ đề được nêu ra trong Thượng hội đồng đầu tiên. Đức Giáo hoàng đã chọn và giao phó cho các nhóm làm việc vào tháng 2 năm ngoái. 10 nhóm này phải hoàn chỉnh và trình cho Thượng Hội đồng vào tháng 6 năm 2025. Do đó, Thượng hội đồng không có ý định đào sâu cách cụ thể các chủ đề này.

Ngoài ra, Đức Giáo hoàng còn thành lập hai ủy ban, một ủy ban chuyên nghiên cứu về những diễn biến có thể xảy ra trong giáo luật, và ủy ban còn lại chuyên nghiên cứu về vấn đề đa thê ở Châu Phi.

Trình công việc của các nhóm.

Nhóm 5: Vị trí của phụ nữ, chức phó tế và các thừa tác vụ

Nhóm 5 được giao cho Bộ Giáo lý Đức tin, do Hồng y Victor Manuel Fernández, Tổng trưởng của bộ làm chủ tịch. Nhóm này có mục đích đào sâu "về vị trí của phụ nữ trong Giáo hội và sự tham gia của họ vào các quá trình để đề ra quyết định trong việc quản trị cộng đồng". Nhóm này có kế hoạch công bố một tài liệu đã được Đức Giáo hoàng chấp thuận trước đó vào tháng 6 tới.

Bộ này, đặc biệt dựa vào các tuyên bố công khai gần đây của Đức Phanxicô trong đó ngài tạm ngừng bàn về chức phó tế nữ, và tập chú vào công việc của hai ủy ban do Đức Giáo hoàng thành lập để làm việc về vấn đề này, vì ngài cho rằng "không có Huấn quyền nào về việc phụ nữ được chịu chức phó tế ở một cấp độ của bí tích Truyền chức".

Đức Hồng y Fernández cho hay "vấn đề này vẫn chưa chín muồi", điều đó có nghĩa là ĐTC không đóng vấn đề lại hoàn toàn, nhưng không muốn vấn đề này được thảo luận rộng rãi hơn trong Giáo hội. Tuy nhiên, nhóm làm việc sẽ "nghiên cứu sâu" hơn về chức phó tế nữ.

"Trong tâm trí của Đức Thánh Cha, vẫn còn những vấn đề khác cần được khám phá và giải quyết trước khi bàn về chức phó tế cho một số phụ nữ", Đức Hồng y Fernández cho biết trong bài phát biểu của mình. Do đó, nhóm làm việc của ngài đề xuất một "góc nhìn mới" với "suy tư về việc mở rộng chiều kích mục vụ của

Giáo hội". Ví dụ, Giáo hội có thể giao phó cụ thể các dịch vụ mới cho những người Công giáo không được thụ phong.

Những cách khác để phụ nữ thực hiện thẩm quyền

Để hình dung ra những hình thức mục vụ mới có khả năng "mở rộng không gian cho sự hiện diện sâu sắc hơn của phụ nữ trong Giáo hội", Thánh bộ Đức Tin (DDF) đề xuất nghiên cứu con đường của các vị thánh hoặc những người phụ nữ quan trọng trong lịch sử cổ đại và gần đây của Giáo hội.

Không được thụ phong, nhưng họ "đã thực hiện thẩm quyền thực sự có giá trị và hiệu quả to lớn", Đức Hồng y nói.

Những nhân vật được Đức Hồng y Fernández nêu dẫn làm ví dụ là Matilda xứ Canossa, Hildegard xứ Bingen, Bridget xứ Thụy Điển, Catherine xứ Siena, Joan xứ Arc, Teresa xứ Ávila, Juana Inés de la Cruz, Mama Antula, Elizabeth Ann Seton, Maria Montessori, Armida Barelli, Dorothy Day và Madeleine Delbrêl. Đức Hồng y cũng kêu gọi lắng nghe những người phụ nữ đang nắm giữ "vai trò lãnh đạo" trong Giáo hội ngày nay.

Ủy ban đa thê

Dẫn đầu bởi Hội nghị chuyên đề của các Hội đồng Giám mục Châu Phi và Madagascar (SECAM) và chủ tịch của Thượng hội đồng, Hồng y Fridolin Ambongo, Tổng giám mục Kinshasa, tập trung vào cách Giáo hội có thể hỗ trợ những người vẫn còn bị cuốn vào tập tục đa thê truyền thống ở một số vùng Châu Phi.

Hồng y Ambongo nhắc lại cam kết của Giáo hội Công giáo tại Châu Phi trong việc thúc đẩy chế độ một vợ một chồng. Tuy nhiên, ngài thừa nhận rằng kể từ khi những nhà truyền giáo đầu tiên đến, "thực tế rất hiện hữu" của chế độ đa thê đã đặt các linh mục vào một tình huống khó khăn. Ngài nhớ lại rằng các trường hợp đa thê khác nhau tùy theo khu vực và bối cảnh. Cần phải phân biệt giữa "chế độ đa thê nhỏ" với hai hoặc ba người phối ngẫu và "chế độ đa thê lớn" với 10 người phối ngẫu. Hiện tượng này thường liên quan đến việc thực thi quyền lực của bộ lạc. Điều quan trọng nữa là phải phân biệt giữa chế độ đa thê (nhiều phụ nữ) và chế độ đa phu (nhiều đàn ông).

Tình hình này, vị hồng y người Congo cho biết, là một "thách thức" đối với Giáo hội, đặc biệt là khi giải quyết những người sống trong chế độ đa thê vào thời điểm họ cải đạo. "Khẳng định các yếu tố giáo lý là không đủ. Cần phải có sự hỗ trợ mục vụ cấp thiết cho những người đa thê", ngài giải thích.

Nhóm 7: Chức vụ của Giám mục

Vấn đề về việc lựa chọn giám mục, vai trò của các hội đồng giám mục và các chuyến viếng thăm ad limina đã được Đức Giám mục Felix Genn, của Essen (Đức) trình bày. Không đặt câu hỏi về các quy trình bổ nhiệm giám mục, những người được Đức Giáo hoàng lựa chọn hoặc xác nhận sau công trình của Sứ thần Tòa thánh và Bộ Giám mục, nhóm yêu cầu việc xác định các giám mục tiềm năng phải "có sự tham khảo" nhiều hơn.

Dân Chúa, theo tài liệu do nhóm soạn thảo, yêu cầu "minh bạch và có trách nhiệm hơn" trong quá trình lựa chọn này. Ngài tin rằng "tính bảo mật đôi khi làm dấy lên sự nghi ngờ trong số các tín hữu về tính trung thực của các thủ tục được thực hiện".

Tài liệu kêu gọi "chú ý nhiều hơn đến thực tế của Giáo hội địa phương" trong quá trình lựa chọn ứng viên. Tài liệu cũng thừa nhận nhu cầu "tham gia nhiều hơn" của Giáo hội địa phương trong quá trình này, đặc biệt là giáo dân nam nữ. Tài liệu yêu cầu hội đồng linh mục và hội đồng mục vụ có thể tham gia vào việc soạn thảo "hồ sơ" của giám mục mà giáo phận "cảm thấy cần thiết". Cuối cùng, nhóm yêu cầu sửa đổi các biểu mẫu mà Rome gửi cho các giám mục trước các chuyến thăm ad limina.

Một nhóm nhỏ cũng được thành lập để nghiên cứu thẩm quyền tư pháp của giám mục, đặc biệt liên quan đến các trường hợp lạm dụng xảy ra trong giáo phận của ngài. Báo cáo tạm thời của họ nhấn mạnh thực tế rằng mặc dù việc thực hiện chức năng này có thể tạo ra "sự bất an", nhưng giám mục không thể từ bỏ thẩm quyền tư pháp của mình. Mặt khác, có thể ủy quyền bằng cách thiết lập một số cơ cấu nhất định. Cuối cùng, "khi thiếu các cơ cấu này, các giám mục luôn có thể yêu cầu Tòa thánh giúp đỡ".

Ủy ban Giáo luật

Ủy ban Giáo luật kêu gọi các hội đồng giám mục, mục vụ và giáo xứ phải bắt buộc, và giám mục hoặc linh mục cũng phải tham vấn các hội đồng này. Ủy ban hy vọng rằng sự hiện diện của đa số giáo dân và "sự hiện diện đầy đủ" của phụ nữ, thanh thiếu niên và những người thiệt thòi hoặc nghèo khổ trong các hội đồng mục vụ sẽ được ghi nhận trong luật của Giáo hội.

Nhóm khuyến nghị rằng những người sống "trong hoàn cảnh cá nhân và/hoặc hôn nhân phức tạp cũng có thể tham gia" vào các loại hội đồng khác nhau. Ủy ban đề xuất khả năng có sự hiện diện của các đại diện đại kết không có quyền bỏ phiếu, được gọi là "khách". Ủy ban đang nỗ lực xác định "số lượng tối thiểu đầy đủ" các cuộc họp của các hội đồng này và thúc đẩy tính minh bạch và trách nhiệm giải trình cao hơn.

Nhóm cũng kêu gọi khuyến khích "kích hoạt quyền lực cao hơn [của giám mục hoặc linh mục, ghi chú của biên tập viên] chỉ khi cần thiết hợp lý".

Các nhà nghiên cứu giáo luật được Đức Giáo hoàng giao nhiệm vụ cuối cùng đã khuyến khích sự trở lại của "các công đồng tỉnh", một hình thức hội đồng giám mục cổ xưa quy tụ các nhà chức trách trong cùng một khu vực, vốn đã không còn được sử dụng sau Công đồng Vatican II.

Nhóm 9: Về việc quản lý các vấn đề gây tranh cãi trong Giáo hội

Hoạt động của nhóm do linh mục Dòng Tên Carlo Casalone trình bày, tập trung vào các trường hợp được gọi là "gây tranh cãi", mục đích là tìm ra phương pháp giải quyết những căng thẳng mà chúng có thể tạo ra. Không đi sâu vào chi tiết, nhóm đã phân biệt hai loại gây tranh cãi: tranh cãi xã hội và chính trị, bao gồm cả

những tranh cãi liên quan đến chủ đề hòa bình, quan hệ với các tôn giáo khác và sinh thái; và tranh cãi mang tính chất cá nhân, chẳng hạn như tranh cãi liên quan đến tình dục, hôn nhân và sinh sản, cũng như việc thúc đẩy và chăm sóc sự sống.

Nhóm 1: Môi liên hệ giữa các Giáo hội Đông phương và Giáo hội La tinh

Người đứng đầu nhóm, Hồng y Claudio Gugerotti, Tổng trưởng Bộ các Giáo hội Đông phương, đã nêu bật tình hình bi thảm mà các Giáo hội này phải đối mặt, thường có "nguy cơ biến mất", một "mất mát không thể khắc phục được cho Giáo hội". Ngài nhấn mạnh tầm quan trọng của cộng đồng di dân (những người sống ở nơi khác ngoài nơi Giáo hội đặt trụ sở chính) đối với các Giáo hội này, đối với một số người đại diện cho phần lớn tín đồ của họ. "Trách nhiệm đối với những tín đồ này thuộc về hàng giám mục La tinh ở mức độ ngày càng lớn hơn", tài liệu trình bày công trình của nhóm nêu rõ, đồng thời nhấn mạnh "khó khăn" về mặt cấu trúc đối với người La tinh trong việc chấp nhận các Giáo hội này trong sự đa dạng của họ.

Vị tổng quản yêu cầu Giáo hội giải quyết vấn đề "La tinh hóa" bị các tín đồ Đông phương lên án, vấn đề nhượng bộ nghi lễ song tính đối với các linh mục Đông phương được sáp nhập vào các giáo phận La tinh và vấn đề thẩm quyền tài phán lãnh thổ của các Giáo hội Đông phương ở "phương Tây". Cuối bài trình bày, đức hồng y khuyến khích các thành viên "không nên ưu tiên các

chuẩn mực pháp lý hơn là tham khảo ý kiến của các Giáo hội này, nếu không chúng ta sẽ mắc phải những sai lầm tương tự như những thế kỷ trước".

Nhóm 2: Lắng nghe tiếng kêu của người nghèo

Nữ giáo dân người Úc Sandie Cornish đã nêu bật công việc của ủy ban của bà, nhằm thúc đẩy tầm quan trọng của việc lắng nghe người nghèo tốt hơn, trích dẫn các trường hợp của "người gốc Phi", thành viên của các đảng cấp thấp hơn và những người khuyết tật.

Trong số ít đề xuất cụ thể, ủy ban đề xuất gửi các chủng sinh "dành mùa hè để hái trái cây cùng với những người lao động nhập cư" hoặc tạo ra chương trình đào tạo lắng nghe cho các tổ chức từ thiện hiện có, đặc biệt là để giúp họ "hiểu rõ hơn về chiều kích xã hội của sứ mệnh".

Nhóm 4: Cải cách việc đào tạo chủng sinh theo quan điểm truyền giáo của hội đồng

Nhóm làm việc này, do Tổng giám mục Madrid, Hồng y José Cobo Cano đứng đầu, đang làm việc để sửa đổi Ratio fundamentalis institutionis sacerdotalis, một tài liệu được Đức Giáo hoàng Phanxicô ban hành vào năm 2016, điều chỉnh hoạt động đào tạo các linh mục tương lai trong các chủng viện. Nhóm không hình dung ra một "sự đúc lại" của văn bản, mà là việc soạn thảo một "lời mở đầu" sẽ nhấn mạnh tầm quan trọng của việc đào tạo về

tính công đồng và một “sự trưởng thành toàn diện vững chắc”, đặc biệt là nhằm mục đích “ngăn chặn tệ nạn lạm dụng”.

Nhóm 3: Sứ mệnh trong Thế giới Kỹ thuật số

Nữ giáo dân người Mỹ Kim Daniel đã nhấn mạnh tầm quan trọng của nền văn hóa kỹ thuật số mới đối với Giáo hội Công giáo. Báo cáo của nhóm bà nêu bật cách công nghệ kỹ thuật số tạo ra một “nơi linh hoạt liên quan đến động lực hội nhập văn hóa của Giáo hội”. Bà cũng nêu bật câu hỏi về “ngôn ngữ” được sử dụng để nói “với tâm trí và trái tim của mọi người” trong những bối cảnh mới này.

Nhóm 8: Về các Sứ thần

Nhóm do Đức Hồng y Oswald Gracias, Tổng giám mục Bombay làm chủ tịch, đặt câu hỏi về cách các Sứ thần có thể phục vụ cho sự phát triển của tính công đồng. Cũng như Nhóm 7, vấn đề bổ nhiệm các giám mục cũng được nêu ra. Nhóm cũng đề cập đến các vấn đề về đào tạo về tính công đồng trong chương trình giảng dạy của Học viện Giáo hội Giáo hoàng (“trường Sứ thần”), cũng như vấn đề sử dụng tốt hơn các công nghệ mới.

Nhóm 6: Mỗi liên hệ giữa các giám mục, tu sĩ và các nhóm giáo dân

Công trình của nhóm này, do nữ tu người Ý Simona Brambilla, thư ký của Bộ các Viện Đời sống Thánh hiến và các Hội Đời sống Tông đồ, trình bày, tập trung vào việc diễn đạt tốt hơn các

phương pháp làm việc giữa giám mục và các cộng đồng tôn giáo khác nhau trong giáo phận của ngài.

Nhóm 10: Chiều kích đại kết

Do linh mục Maronite Paul Rouhana trình bày, nhóm làm việc này nghiên cứu cách thức mà các Giáo hội Kitô giáo khác có thể giúp Giáo hội Công giáo ngày nay trên con đường hướng tới tính công đồng lớn hơn.

Mở rộng cho tất cả

Tổng thư ký của Thượng hội đồng, Hồng y Mario Grech, đã thông báo cho những người tham gia vào sáng thứ năm này rằng bất kỳ tín đồ Công giáo nào cũng có thể đóng góp vào công việc của 10 nhóm này. “Mọi người đều có thể gửi đề xuất. Các nhà lãnh đạo Giáo hội, nhưng trên hết là mỗi tín đồ và mỗi nhóm, hiệp hội, phong trào hoặc cộng đồng đều có thể tham gia”, ĐHY nói, đồng thời nêu rõ rằng các quan sát sẽ được gửi đến ban thư ký Thượng hội đồng, nơi sẽ chuyển chúng đến các nhóm.

